

लेखनो वाक्शतं तस्य परं धारणमिष्यते ।
स्तन्याज्जलमध्वायतित्तकद्रव्यमावितः ।
लेखनान्निगुणो धार्यः पुटपाकस्तु रोपणः ॥
तित्तकद्रव्यायाह ।

विस्मयताडयपटोलनिदिधिकाभिः
स्यात् पञ्चतित्तक इति प्रथितो गणोऽयम् ॥
आचरेत्तर्पणोक्तान् क्रियां आपत्तिदर्शने ॥
आपत्तिदर्शने मिथ्याकृतपुटपाकजनितयाधि-
दर्शने ।

तेजांसनिलमाकाशमादर्शं भास्वराणि च ।
नैवेत तर्पिते नेत्रे यच्च वा पुटपाकवान् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

पुटभेदः, पुं, (पुटं संश्लिष्टं भिनत्तीति । भिद +
“कर्मण्यण्” । ३ । २ । १ । इत्यण् ।) नदी-
वक्रम् । (नदीवक्रम् । इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥
यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३६८ ।

“प्रायेणैव हि मणिना मणिनानामाश्रयत्वमुप-
यान्ति ।

कालिन्दीपुटभेदः कालियपुटभेदं भवति ॥”

पत्तनम् । आतोयम् । इति मेदिनी । दे, ५० ॥

पुटभेदं, स्त्री, (पुटैरन्वखुरैर्भिद्यते इति । भिद +

कर्मणि लुट् ।) नगरम् । इत्यमरः । २ । २ । १ ॥

(यथा, महाभारते । १ । १०० । १२ ॥

“स हस्तिनपुरे रथे क्रुष्णां पुटभेदने ।

वसन् सागरपर्यन्तामन्वशासद्वसुन्धराम् ॥”

पुटालुः, पुं, (पुटः संश्लिष्ट आलुः ।) कोलकन्दः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पुटिका, स्त्री, (पुटं अख्यस्या इति । पुट + ठन्
+ टाप् ।) यत्ना । इति हारावली । ६७ ॥

पुटितं, स्त्री, (पुटं जातमस्येति । पुट + इतच् ।

पुट + क्त वा ।) हस्तपुटम् । पाटितम् । स्यूते,

त्रि । इति मेदिनी । ते, १३४ ॥ आद्यन्तप्रण-

वादिशुक्तमन्त्रादौ पुटप्राप्ति च त्रि ॥

पुटो, स्त्री, (पुटतीति । पुट + कः । गौरादित्वात्

ङीष् ।) कौपीनम् । इति जटाधरः ॥ आच्छा-

दनम् । पत्रादिरचितः पुण्यादाधारः । इत्य-

मरभरतौ । (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । १४६ ।

“हरणपत्रप्रयना जनयन्ती खेदमलघुजघन-

तटा ।

धूमिपुटोव मिलन्ती सरन्वरं हरति हलिकं

वधूः ॥”

पुटोटनं, स्त्री, (पुटं संश्लिष्टमुटनमिव ।) श्वेत-

च्छत्रम् । इति त्रिकाशेषः ॥

पुटोदकः, पुं, (पुटे अन्त्युजपात्रमध्ये उदकं

यस्य ।) नारिकेलः । इति हारावली । १०० ॥

पुड, क तौच्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-

परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । उदयान्तः । एक-

टकार इति रामः । क, पुडयति । तौच्छमखरी-

भावः । इति दुर्गादासः ॥

पुड, इ मर्हे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्मं-परं-

सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ, पुख्यते । मर्हे-

चूर्णीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

पुख, श्र धर्मे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-

सकं-सेट् ।) शुभक्रियायामित्यर्थः । श्र, पुखति

शुभं लोकः । प्रोणिता । इति दुर्गादासः ॥

पुखः, पुं, (पुख्यते इति । पुङि मर्हे + घञ् ।)

तिलकः । इति जटाधरः ॥

पुखरी, [न] पुं, हस्तिनां मनुष्याणाञ्च चक्षुष्यः

क्षुद्रविटपः । शालपर्णीपञ्चतुल्यपत्रः । पुख-

रिया इति ख्यातः । तत्पर्यायः । पौखरी-

कम् २ पुखरीकम् ३ पुखरीयकम् ४ प्रपौख-

रीकम् ५ चक्षुष्यम् ६ पौख्यम् ७ तालपुष्य-

कम् ८ सालपुष्यम् ९ दृष्टिस्तम् १० स्थलपद्मम्

११ मालकम् १२ । केचित्तु पूर्वदशकं पद्माकृते

प्रचक्षते ॥ इति शब्दरत्नावली ॥

पुखरीकं, स्त्री, (पुखति अन्त्युपध्यायां गर्त्वं चूर्णी-

करोतीति । पुख मर्हे + “कर्मण्यण्” ।

उणां । ४ । २० । इति ईकन्प्रत्ययेन निपा-

तनात् साधुः । “पुखतेः पुखरीकम् ।” इत्य-

ञ्जुलदत्तः ।) शुक्लपद्मम् । तत्पर्यायः । सिता-

म्बोजम् २ । इत्यमरः । १ । १० । ४१ ॥ श्रुत-

पत्रम् ३ महापद्मम् ४ सिताम्बुजम् ५ । इति

रत्नमाला ॥ अस्य पर्यायान्तरं गुणाञ्च श्वेत-

पद्मशब्दे द्रष्टव्याः ॥ (यथा, रघुः । ४ । १७ ।

“पुखरीकातपत्रस्तं विकसत्काशचामरः ।

ऋतुर्विडम्बयामास न पुनः प्राप तच्छ्रियम् ॥”

पद्माञ्जम् । इति भरतदृष्टयादिः ॥ श्वेत-

च्छत्रम् । मेघलभेदः । इति मेदिनी । के, १६६ ॥

सप्तमहाकुलानामन्यतमः । तल्लक्षणं यथाह

माधवकरः ।

“सन्धेतं रक्तपर्यन्तं पुखरीकदलोपमम् ।

सोत्सेधञ्च सरागञ्च पुखरीकं तदुच्यते ॥”

पुखरीकः, पुं, (पुखरीकवद्वर्णोऽस्यस्येति । अच् ।)

अभिकोणस्थदिग्गजः । यात्रः । इत्यमरः । ३ । ३ ।

११ ॥ कोषकारभेदः । इति मेदिनी ॥ सहकारः ।

गणधरः । राजिलसर्पः । गजन्वरः । इति

हेमचन्द्रः ॥ दमनकटैवः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(धान्यविशेषः । तद्वयथा,—

“पुष्याखकः पुखरीकस्तथा महिषमस्तकः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

कमण्डलुः । श्वेतवर्णः । इत्यनेकार्थकोषः ॥

(क्रौञ्चहीपस्यपर्वतविशेषः । यथा, मातृख्ये ।

१२१ । २१ ।

“देवावृतः परेणापि पुखरीको महान् गिरिः ।

एते रक्तमयाः सप्त क्रौञ्चहीपस्य पर्वताः ॥”

तीर्थविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । ३१ । ७६ ।

“शुक्लपक्षे दशम्याञ्च पुखरीकं समाविशत् ।

तत्र ज्ञात्वा नरो राजन् । पुखरीकफलं कमेत् ॥”

यज्ञविशेषः । यथा, तन्त्रे । ३ । १० । १७ ।

“अन्धमेधो राजख्यः पुखरीकोऽयं गोसवः ।

एतेरपि महायज्ञैरिष्टं ते भूरिदक्षिणे ॥”

नागविशेषः । यथा, तन्त्रे । ५ । १०३ । १३ ।

“नागानामेकवंशानां यथाश्रेष्ठेषु ते श्रेष्ठः ।

द्वौ पद्मौ पुखरीकश्च पुण्यो तत्रपर्यङ्कः ॥”

रामचन्द्रवंशीयवृषविशेषः । यथा, रघुः । १२ । ८८ ।

“तेन द्विपानामिव पुखरीको

रात्रामजयोऽजनि पुखरीकः ।

शान्ते पितर्याहृतपुखरीका

यं पुखरीकाश्चमिव श्रिता स्त्रीः ॥”

पुखरीकाः सन्धत्रेति । अच् । पुखरीक-

विशिष्टे, त्रि । यथा, मातृख्ये । १२० । ६८ ।

“पयोदस्तु हृदो नीलः स शुभः पुखरीकवान् ।

पुखरीकात् पयोदाश्च तस्मात् द्वे सम्युच्य-

ताम् ॥”

पुखरीकाञ्च, स्त्री, (पुखरीकवदक्षिणी यस्मात् ।

यच् समासे ।) पुख्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

पुखरीकाञ्चः, पुं, (पुखरीकवदक्षिणी नेत्रे यस्य ।

यच् समासे ।) विष्णुः । इत्यमरः । १ । १ । १६ ॥

(यथा, महाभारते । ५ । ७० । ६ ।

“पुखरीकं परं धाम नित्यमचरमवयम् ।

तद्भावात् पुखरीकाञ्चो ह्यसुत्रासाज्जनाह्नः ॥”

“हृदयाख्यपुखरीकमभ्युते व्याप्नोति तत्रोपलभ्यत

इति पुखरीकाञ्चः । यत् पुखरीकाञ्चस्तत्-

पुखरीकं परममध्यमन्त इति श्रुतेः । अक्षिणी

पुखरीकामे यस्येति वा ।” इति शाङ्करभा-

ष्यम् ॥ तस्य सरये बाह्याभ्यन्तरशुचिर्त्वं यथा,

“अपवित्रः पवित्रो वा सञ्जावस्थां गतोऽपि वा ।

यः स्मरेत् पुखरीकाञ्चं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥”

इति वामने ३३ अध्यायः ॥

(जलचक्षुषिर्विशेषः । तद्वयथा,—

“उत्क्रोशः पुखरीकाञ्चो मेघरावोऽभ्युज्जुकुटौ ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥

पुखरीयकं, स्त्री, स्थलपद्मम् । इति शब्दमाला ॥

प्रपौखरीकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुख्यं, स्त्री, (पुख्यतीति । पुङि + अच् । तस्यार्थं

प्रधानम् । शकन्वादित्वात् साधुः ।) प्रपौख-

रीकम् । इत्यमरः । २ । ४ । २७ ॥ “हे हस्तिनां

मनुष्याणाञ्च चक्षुष्ये क्षुद्रविटपे शालपर्णीपञ्च-

तुल्यपत्रे । पुखरिया इति ख्याते । प्रकृतं पुख-

रीकमिव दाहहरणात् प्रपौखरीकं ऋः सुप-

ञ्चांलादित्वादान्तपदस्यादौ ङिः । पुख्यति

खखयति होमान् पुख्यं पुङि मर्हे नान्वीति

अर्थः पौख्यमिति पाठे स्वार्यं ऋः ङिः

पुखरीकादिरप्यत्र ।

‘स्थलपद्मं साधुपुष्यं दृष्टिस्तु पुखरीयकम् ।’

इति रभसः ।” इत्यमरटीकायां भरतः ॥

पुखः, पुं, (पुख्यन्ते शुद्धशर्कराद्यर्थं चूर्णीक्रियते

इति । पुङि मर्हे + “स्मायितृषीति ।” उणा०

२ । १३ । इति रक् ।) इक्षुभेदः । पुं द्विधाक् इति

भावा । इत्यमरः । २ । ४ । १६३ । दैत्यविशेषः ।

अतिसुक्तकः । पिचम् । क्रिमिः । पुखरीकम् ।

देशविशेषः, पुं भूवि । इति मेदिनी । रे, ५६ ॥

(यथा, मातृख्ये । ११३ । ४५ ।

“प्राग्व्योतिषाञ्च पुख्याञ्च विदेहास्ताञ्जलिप्रकाः ।

शान्ममागधगोनर्दाः प्राच्या जनपदाः स्मृताः ॥”

तिलकचक्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ इक्षुपञ्चः ।